

رسول یونان

دیر کردی ما شام را خوردیم

نشر تیما

فهرست

- حرف‌ها / ۹
نیمه‌ی تاریک / ۱۳
مردی روبه‌روی دریا / ۱۵
انتظار / ۱۹
وقتی کتی می‌آید / ۲۱
آفتاب سفید / ۲۷
چیزهای شکسته / ۳۱
جمله‌هایی روی تابلو اعلانات / ۳۵
میشل در نوشابه‌های گازدار / ۳۷
پژمردن گلدان‌های شمعدانی / ۴۱
دیر کردی ما شام را خوردیم / ۴۵
از شب‌های ترس / ۴۹
اضطراب بعد از دور شدن کشتی / ۵۳
غریبه‌ای از زبان غریبه‌ای دیگر / ۵۵
زمان بیشتری در نور ماه / ۵۷
فراموشی / ۶۱
شبیه کابوس / ۶۳

- کمی در آسمان / ۶۵
دفاع از انگورها / ۶۷
دنیای عجیب / ۷۱
یکشنبه / ۷۵
ما فراموش شدیم / ۷۷
آن دو خروس / ۸۷
عبور درد از پیشانی / ۸۹
مردی با پیژامه / ۹۳
شبی از پاییز / ۹۵
درباره‌ی عکس‌های او / ۹۷
پرنده‌ای در پیراهن / ۱۰۱

حرف‌ها

حرف‌ها از جنس آب‌اند. یک‌جا بند نمی‌شوند. هرطور شده جاری می‌شوند و به جایی که باید برسند می‌رسند. ما فکر می‌کنیم حرف‌ها که از دهان‌ها بیرون می‌آیند در گوش‌ها دفن می‌شوند، اما این‌طور نیست. آن‌ها از گوش‌ها وارد مغزها می‌شوند و چرخ می‌خورند و دوباره از دهان‌ها بیرون می‌زنند. وقتی حرف می‌زنیم، باید مراقب باشیم از انصاف و عدالت دور نشویم چون حرف‌ها هنگام عبور از لابه‌لای دندان‌ها تیز می‌شوند و زخمی می‌کنند و باعث می‌شوند تلخی‌ها و کدورت‌ها تا دم پنجره‌ها جلو بیایند.

گرگ‌ها، زیر بارش برف، روبه‌روی دروازه‌ی شهر ایستاده بودند و زوزه می‌کشیدند: «ما درنده‌خو نیستیم؛ ما نیز مثل شما از گوشت موجودات دیگه تغذیه می‌کنیم.»

آدم‌ها با صدای آن‌ها از خواب بیدار شده بودند و از ترس می‌لرزیدند. مدتی بود روزنامه‌ها و رادیوها به خشونت گرگ‌ها می‌پرداختند و آن‌ها را موجودات درنده‌ی وحشی می‌نامیدند.

گرگ آلفا که رئیس گروه بود و کمی جلوتر از صف گرگ‌ها ایستاده بود، چند قدمی جلو آمد و به شهر خیره ماند. می‌خواست فریاد بزند و از حیثیت